

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

1. **Σωκράτης Γιαννούδης**: ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ. ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΡΗΓΑ
2. **Ανδρέας Καλακαλλάς**: Ο 'ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ', ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΡΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΣΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
3. **Βαγγέλης Καραμανωλάκης**: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ. ΟΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821 (1871, 1930, 1971)
4. **Γαρυφαλλιά Κατσαβουνίδου**: ΑΟΡΑΤΕΣ ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΙΣ: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
5. **Σοφία Αυγερινού Κολώνια**: ΚΑΡΑΒΑΝΙΑ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
6. **Μαρία Μάρκου**: ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ. Η ΜΑΝΙΑΤΙΚΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ
7. **Κώστας Μωραΐτης**: ΤΑ ΤΡΙΑ 'ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ' ΚΑΙ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ: ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ
8. **Αλέξης Τζομπανάκης**: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ. ΒΛΕΜΜΑΤΑ, ΘΡΑΥΣΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ
9. **Ευφροσύνη Τσακίρη**: ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ. Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
10. **Ευφροσύνη Τσακίρη**: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ: ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ (RADICAL), ΚΡΙΤΙΚΗ (CRITICAL), ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ (MAP ART) ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΕΙΣ
11. **Ευφροσύνη Τσακίρη**: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ
12. **Ελένη Χανιώτου**: ΔΙΚΤΥΑ - ΔΙΚΤΥΩΣΗ
13. **Δήμητρα Χατζησάββα**: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΤΟΠΩΝ - ΣΥΝΑΡΜΟΓΕΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΒΛΕΜΜΑΤΟΣ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

1. **Δημήτρης Αγαθόπουλος**
2. **Ηώ Αγγελή**
3. **Μαρία Κονομή**
4. **Φρόνη Μουζακίτου**
5. **Μαρία Παπαδημητρίου**
6. **Ευφροσύνη Τσακίρη**

2. Ο 'ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ', ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΡΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΣΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ανδρέας Καλακαλλάς, Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Στη διάλεξη εξετάζονται τα κάστρα του Ελλαδικού χώρου όσον αφορά την προέλευσή τους (αρχαιότητα, Βυζάντιο, Ενετικά, Γενοβέζικα, Οθωμανικά κτλ). Θα μας απασχολήσουν ερωτήματα όσον αφορά τις θέσεις που είναι χτισμένα, τις διαφορές μεταξύ των κάστρων της ενδοχώρας και των ακτών, τους λόγους που επιλέγεται ένα συγκεκριμένο σημείο για να κτιστεί ένα κάστρο, ο ρόλος συγκεκριμένων κάστρων κατά τη διάρκεια της επανάστασης. Θα επιχειρηθεί μία ομαδοποίηση ανάλογα με το είδος των κάστρων και θα γίνει παρουσίαση μιας ενδεικτικής εξέτασης συγκεκριμένων θέσεων. Τέλος θα γίνει παρουσίαση της κατάληξης συγκεκριμένων κάστρων στην σύγχρονη εποχή, αν και πως ενσωματώθηκαν στον αστικό ιστό, πώς στέκονται σήμερα, τη λειτουργικότητα τους.

4. ΑΟΡΑΤΕΣ ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΙΣ: ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Γαρυφαλλιά Κατσαβουνίδου, Επίκουρη Καθηγήτρια Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης ΑΠΘ

Περίληψη

Στη διάλεξη θα παρουσιαστεί η ερευνητική μεθοδολογία που εφαρμόστηκε στα πλαίσια μεταπτυχιακής εργασίας στο MIT. Η ιστορία της Θεσσαλονίκης προσεγγίζεται ως ένα ψηφιδωτό των διαφόρων πολιτισμών, λαών, γλωσσών, θρησκειών που έχουν περάσει διαχρονικά από την πόλη. Πρόκειται για μια αναζήτηση στον χώρο της πόλης που αφορά την εύρεση και καταγραφή των στοιχείων που «μαρτυρούν» ιστορίες (στον πληθυντικό αριθμό) που απαλείφθηκαν από τον επίσημο, κυρίαρχο ιστορικό λόγο. Με την χαρτογράφηση των υλικών αυτών θραυσμάτων, συνδεδεμένων με την αρχιτεκτονική, την πολεοδομία, το φυσικό τοπίο, επανεισάγονται στην πόλη μνήμες που τέθηκαν σε «παρένθεση», επιβεβαιώνοντας την ρήση του Maurice Halbwachs ότι «κάθε συλλογική μνήμη ξετυλίγεται σε ένα χωρικό πλαίσιο».

5. ΚΑΡΑΒΑΝΙΑ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Σοφία Αυγερινού Κολώνια, Ομότιμη Καθηγήτρια Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Από την αρχή του 17ου αιώνα έμποροι κυρατζήδες από τις περιοχές του εθνωτικού ορεινού χώρου και αντίστοιχα ναυτικοί από τα παράλια και τα νησιά διακινούν το εμπόριο με την κεντρική Ευρώπη και τη Μεσόγειο. Οι τοπικές αγορές σταδιακά ενισχύονται. Διαμορφώνουν ισχυρούς οικονομικούς κοινωνικούς και πνευματικούς δεσμούς τους με τις αγορές προορισμού. Η ανάπτυξη του εμπορίου αναδεικνύεται σε βασικό συντελεστή μετασχηματισμού της ως τότε παραδοσιακής αγροτικής υπόδουλης ελληνικής κοινωνίας. Ο ελληνισμός της διασποράς συμβάλλει στον ελληνικό διαφωτισμό και γίνεται φορέας των ιδεών για την κοινωνική αλλαγή. Οι δρόμοι και τόποι οργάνωσης των νέων οικονομικών δραστηριοτήτων των Ελλήνων καταγράφονται και χαρτογραφούνται από τον πρωτοπόρο Ρήγα, κατόπιν από τους Δημητρίεις και τέλος από τους Κοσμά Θεσπρωτό και Αθανάσιο Ψαλίδα.

6. ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ. Η ΜΑΝΙΑΤΙΚΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ

Μαρία Μάρκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Η Μάνη επιλέχθηκε για την κήρυξη της επανάστασης του 21, σαν τόπος που είχε παραμείνει έξω από τον άμεσο έλεγχο της οθωμανικής διοίκησης, σαν μεγάλο στρατόπεδο με μάχιμους άνδρες και εξοπλισμό, αλλά και σαν πρότυπο ανεξαρτησίας πραγματοποιημένο ήδη από μια κοινωνία με μακριά παράδοση αυτονομίας σ' ένα τόπο οχυρό και, ταυτόχρονα, ανοιχτό στη θάλασσα, καταφύγιο και ορμητήριο, τόπο μετακινήσεων, ανταγωνισμών και επιμιξιών αλλά και διακύβευμα μιας έμμονης τοπικής ταυτότητας που εξακολουθεί να έχει σαν σταθερή αναφορά τον ρόλο της στην επανάσταση, μέσα από τις εγγραφές του σ' ένα τοπίο συγκλονιστικών αντιθέσεων και στα στοιχεία του υλικού πολιτισμού που μαρτυρούν για τον τρόπο που μια κοινωνία διαχειρίζεται τις αντιφάσεις και τα τραύματά της, την κληρονομιά που αποδέχεται και τους εφιάλτες από τους οποίους προσπαθεί να ξυπνήσει. Μιλώντας για την περίπτωση της Μάνης, θα αναφερθούμε στον αξεδιάλυτο δεσμό που σφυρηλατείται μέσα στον μακρύ ιστορικό χρόνο ανάμεσα στη γεωγραφία, την κοινωνική οργάνωση, την οικονομία και τον πολιτισμό, προσπαθώντας να προσεγγίσουμε τη σχέση του τοπικού, στην πιο ακραία εκδοχή του, με το εθνικό και το παγκόσμιο, μέσα από τη συλλογική μνήμη αυτού που η τοπική κοινωνία αντιλαμβάνεται σαν την κορυφαία της στιγμή.

8. ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ. ΒΛΕΜΜΑΤΑ,
ΘΡΑΥΣΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

Αλέξης Τζομπανάκης, Αναπληρωτής Καθηγητής Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΠΚ
Σχολή Αρχιτεκτόνων – Πολυτεχνείο Κρήτης

Περίληψη

Η έννοια του παλίμψηστου εμπεριέχει και συνοψίζει, τρόπον τινά, τόσο την έννοια της χαρτογράφησης όσο και αυτή της μνήμης και της συσσώρευσής της εντός ενός συγκεκριμένου χωρικού πεδίου. Τόσο κατά την διαδικασία της χαρτογράφησης, όσο και κατά την επαναφορά στην επιφάνεια των στοιχείων του παλίμψηστου, τα δεδομένα που συλλέγονται είναι φαινομενικά αντικειμενικά. Και στις δύο περιπτώσεις ωστόσο, το αποτέλεσμα δύναται να μην είναι αντικειμενικό. Το «βλέμμα» του καταγράφοντος (είτε στο εύρος του χάρτη είτε στο βάθος της εκσκαφής), φιλτράρει, επιλέγει. Μέσω της σύγκρουσης μεταξύ του «βλέμματος» και του «αντικειμένου» του βλέμματος διαμορφώνονται νέες ταυτότητες, οι οποίες πυροδοτούν αφηγήσεις αποσταθεροποιητικές, θραύσματα μιας διεργασίας ιζηματοποίησης σε πολλαπλά επίπεδα: μνήμης, μορφής, περιεχομένου. Η διάλεξη θα προσπαθήσει να χαρτογραφήσει μερικές από αυτές τις εννοιολογικές αντιθέσεις στο πεδίο της πόλης και της αρχιτεκτονικής.

9. ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ. Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ευφροσύνη Τσακίρη, Συντονίστρια Ερευνητικού, Μεταδιδάκτορας Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Το παλίμψηστο, ο επαναχρησιμοποιημένος πάπυρος, στην αρχαιολογία και τη γεωλογία περιγράφει τα ίχνη φαινομένων που ανιχνεύονται σε υπόγειες στρώσεις εδάφους. Στις εικαστικές τέχνες αναφέρεται στην ταυτόχρονη αναπαράσταση σε πολλά στρώματα, ενώ στη λογοτεχνία σχετίζεται με την διακειμενικότητα και την ύπαρξη πολλαπλών επιπέδων σημασίας. Οι αρχιτέκτονες περιγράφουν τις ιστορικές πόλεις ως παλίμψηστα, αποτελούμενα από στρώσεις πολιτισμού, που έχουν αφήσει τα υλικά ίχνη τους και συνδιαμορφώνουν το παρόν. Τα 'Επαναστατικά Παλίμψηστα' είναι οι τόποι της Ελληνικής Επανάστασης που χαρτογραφούνται σε βάθος χρόνου ως 'ανασκαφές' και αναπαρίστανται εικαστικά σε επίπεδα, κατακόρυφα, οριζόντια, σε αλληλοδιείσδυση, σε υλικό ή εννοιολογικό χωρικό υπόβαθρο. Οι συμμετέχοντες θα συλλέξουν στοιχεία, πολιτιστικά, αρχιτεκτονικά, χωρικά, κοινωνικά, ανθρωπολογικά, οικονομικά κ.ά. των τόπων, θα τα οργανώσουν και θα δημιουργήσουν μια τεκμηριωμένη βάση δεδομένων που στη συνέχεια θα χρησιμοποιήσουν ως αφετηρία για την δημιουργία εικαστικών έργων με μέσα έκφρασης αρχιτεκτονικά, χαρτογραφικά, εικαστικά. Η οργάνωσή τους σε επίπεδα και οι σχέσεις που θα προκύψουν από την ταυτόχρονη προβολή τους, θα αναδείξει την ιδιότητα των σύγχρονων αστικών τόπων να αποτελούν 'συστήματα οργανωμένης πολυπλοκότητας' τόποι, δηλαδή, της ταυτόχρονης δράσης, αλληλεπίδρασης και συνύφανσης πολυποίκιλων δεδομένων, χωρικών, χρονικών, αντιληπτικών. Η παραπάνω διαδικασία περιγράφεται στο μηχανισμό πολύπλοκης χαρτογράφησης και αναπαράστασης της εικόνας της πόλης που ονομάζεται Poli-Plex-Icon.

10. ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ: ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ (RADICAL), ΚΡΙΤΙΚΗ (CRITICAL), ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ (MAP ART)
ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΕΙΣ

Ευφροσύνη Τσακίρη, Συντονίστρια Ερευνητικού, Μεταδιδάκτορας Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Μετά τα μέσα του 20^{ου} αιώνα, στη λεγόμενη ‘χωρική’ ή ‘υποκειμενική’ στροφή, γεωγράφοι, χαρτογράφοι, πολεοδόμοι και αρχιτέκτονες εγκαινιάζουν ένα νέο είδος διερεύνησης του αστικού χώρου, που ξεπερνά τις παραδοσιακές, αναλυτικές, αντικειμενικές προσεγγίσεις και βασίζεται στην αντίληψη και το βίωμα. Ο Lynch πειραματίζεται με τη νοητική χαρτογράφηση και αποδεικνύει ότι υπάρχει ένας κοινός και δομημένος τρόπος αντίληψης του αστικού περιβάλλοντος. Οι Καταστασιακοί υποστηρίζουν ότι οι κοινοί χάρτες δεν αποτυπώνουν τη βιωμένη πραγματικότητα, καθώς αυτή εμφανίζεται ως ένας κατακερματισμένος χώρος υποκείμενος σε προσωπικούς, υποκειμενικούς, ή και τυχαίους παράγοντες, όπως οι ιδιοσυγκρασίες, οι προτιμήσεις, τα συναισθήματα και οι ιδιαιτερότητες των περιπλανητών. Ο Bunge εξερευνά τις αθέατες όψεις του χώρου και διερευνά συνδέσεις φαινομένων που αποκαλύπτουν κοινωνικά προβλήματα. Αργότερα η ίδια η έννοια της χαρτογραφίας αναθεωρείται και διευρύνεται, ενσωματώνοντας διεπιστημονικές και καλλιτεχνικές πρακτικές. Η ψηφιακή εποχή και η δυνατότητα συλλογής και επεξεργασίας πολυποίκιλων δεδομένων (big data) διαμορφώνει μια νέα (για κάποιους ίσως και τρομακτική) προοπτική, όπου τα πάντα πλέον μπορούν να καταγραφούν, να χαρτογραφηθούν και να αποκαλύψουν μυστικά. Αποδεικνύεται συνεπώς ο ‘χάρτης’ σήμερα ένα παν-εργαλείο έρευνας και αναπαράστασης της πραγματικότητας. Στη διάλεξη θα μας απασχολήσει το πώς θα το χρησιμοποιήσουμε δημιουργικά, προκειμένου να διερευνήσουμε, να αποτυπώσουμε, να αποκαλύψουμε, να αναδείξουμε τις πολυποίκιλες, χωρικές και χρονικές όψεις της επανάστασης.

11. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ευφροσύνη Τσακίρη, Συντονίστρια Ερευνητικού, Μεταδιδάκτορας Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Περίληψη

Όταν επέστρεψα από το οδοιπορικό συνάντησης με 'Επαναστατικούς Τόπους' σε Ρούμελη, Θεσσαλία, Μακεδονία, Ήπειρο, Πελοπόννησο, Κρήτη, διαμόρφωσα μια άποψη για την Ελληνική Επανάσταση πολύ διαφορετική από αυτή που με ακολουθούσε από τα σχολικά εγχειρίδια, τα ιστορικά βιβλία, το διαδίκτυο και τις συζητήσεις. Η εμπειρία, η προσωπική επαφή με τα πράγματα με έφερε αντιμέτωπη με μια επανάσταση πάντα επίκαιρη με 'σάρκα και οστά'. Η ιδιαίτερη γεωμορφολογία των τόπων, το κλίμα, η αρχιτεκτονική, οι άνθρωποι, τα ήθη και έθιμα, η ιστορία, τα μνημεία και πολλά άλλα με αφορούσαν πλέον προσωπικά. Η ομορφιά των τόπων, η δυσκολία πρόσβασης, οι αντιξοότητες, που ακόμη και σήμερα υπάρχουν σε αρκετές περιοχές, τα κρυμμένα μυστικά, οι αδικίες, οι ανέκδοτες προσωπικές ιστορίες, οι κερδισμένοι και χαμένοι, οι ισορροπίες που ανατράπηκαν, οι θυσίες ανθρώπων, τα παράπονα των παραμελημένων, τοπία στην αφάνεια και πολιτιστικά στοιχεία που έχουν χαθεί για πάντα, εικόνες φωτεινές και σκοτεινές... εισέβαλαν στη ζωή μου, σχημάτισαν έναν καμβά πολυποίκιλων συναισθημάτων και σημασιών και μετασχημάτισαν αυτό που ήμουν. Έσκυψα το κεφάλι επειδή ένιωσα ειλικρινή σεβασμό, συγκίνηση, ευγνωμοσύνη και χρέος για τους ανθρώπους εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για αξίες διαχρονικές, όπως η επιβίωση, το δικαίωμα στη γη και την κατοικία, η ελευθερία, η ισότητα, η δικαιοσύνη, και πολλά άλλα. Μέσα από το φωτογραφικό οδοιπορικό θα ήθελα να σας μεταφέρω το βίωμά μου.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

1. **Δημήτρης Αγαθόπουλος:** Διδάσκων 407/80 ΠΜΣ Ψηφιακές Μορφές Τέχνης ΑΣΚΤ

Είναι εικαστικός με εξειδίκευση στη ζωγραφική και τις ψηφιακές μορφές τέχνης. Η ερευνητική και διδακτική του δράση εστιάζει στη τρισδιάστατη μοντελοποίηση (digital sculpting), το 3D animation και την ψηφιακή σκηνογραφία. Την τρέχουσα περίοδο ασχολείται με τη δημιουργία τρισδιάστατων ψηφιακών περιβαλλόντων και την ανάλυση της εμπυθιστικής εμπειρίας σε αυτά [Cognitive Perspectives on 3D Immersive Environments].

2. **Ηω Αγγελή:** Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής ΠΑΔΑ

Είναι εικαστικός με εξειδίκευση στην ζωγραφική. Το έργο της ερευνά τις πολλαπλές εκδοχές της ρευστότητας εσωτερικού και εξωτερικού χώρου. Επανατοποθετεί τα όρια ανάμεσα σε ιδιωτικό και δημόσιο, δημιουργώντας ένα εικαστικό μη -τόπο. Δημιουργεί ανορθολογικά περιβάλλοντα, και ταυτόχρονα οικεία. Ανακατασκευάζει μία ιδιότυπη αρχιτεκτονική τάξη με την συμμετοχή του βιώματος, της συλλογικής μνήμης και της ταυτότητας. Τα έργα της ιχνηλατούν ευάλωτους wide shut τόπους.

3. **Μαρία Κονομή:** Διδάσκουσα ΠΜΣ Θεατρικές Σπουδές ΑΠΚΥ & ΕΑΠ

Είναι θεατρολόγος και σκηνογράφος-ενδυματολόγος με πλούσιο καλλιτεχνικό έργο και με εξειδίκευση στη μορφολογία και θεωρία των σύγχρονων παραστατικών και επιτελεστικών σκηνικών πρακτικών. Η έρευνά της εστιάζει στις εξελίξεις της μεταπολεμικής σκηνής, στις νέες χωρικές μορφές θεάτρου και τέχνης (site-specific), και στη σκηνογραφία-ενδυματολογία στο διευρυμένο πεδίο.

4. **Φρόνη Μουζακίτου:** Καθηγήτρια Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής ΠΑΔΑ

Είναι εικαστικός. Το έργο της αναπτύσσεται με πολλαπλά εργαλεία, ψηφιακά και αναλογικά, μέσα από θεματικές ενότητες οι οποίες επικεντρώνονται σε ερμηνείες και νοητικές προσεγγίσεις του δομημένου χώρου και των σημασιακών του προεκτάσεων [πολιτικών, κοινωνικών, ιστορικών]. Το θέμα του εικαστικού διαλόγου της είναι «*Το κολλάζ στην σύγχρονη εικαστική πρακτική ως μέσον έκφρασης και επικοινωνίας*».

5. **Μαρία Παπαδημητρίου:** Καθηγήτρια Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΠΘ

Είναι πολυμεσική εικαστικός. Το έργο της επιχειρεί να αναδείξει τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ τέχνης και κοινωνίας. Είναι γνωστή για την ικανότητά της να οργανώνει συλλογικές εικαστικές δράσεις και είναι ιδρύτρια του Προσωρινού Αυτόνομου Μουσείου για Όλους (T.A.M.A.) μεταξύ άλλων. Έχει λάβει το βραβείο ΔΕΣΤΕ Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης (2003).

6. **Ευφροσύνη Τσακίρη:** Συντονίστρια Ερευνητικού, Μεταδιδάκτορας Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ

Είναι αρχιτέκτονας μηχανικός με εξειδίκευση στην αστική θεωρία και σχεδιασμό. Το ερευνητικό, διδακτικό και εικαστικό της έργο επικεντρώνεται στην χαρτογράφηση και προβολή της εικόνας της πόλης. Η σύγχρονη πόλη περιγράφεται ως σύστημα οργανωμένης πολυπλοκότητας και αναπαρίσταται με συνδυασμό εκφραστικών μέσων από την αρχιτεκτονική, την χαρτογραφία και τη ζωγραφική.